

Sygn. akt III Ca 361/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 kwietnia 2017 r. w G.

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko I. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 15 września 2016 r., sygn. akt VIII C 2281/12

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje radcy prawnemu T. K. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Zabrze) kwotę 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych), w tym kwotę 69 zł (sześćdziesiąt dziewięć złotych) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu powodowi w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 361/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Zabrze oddala powództwo R. M. przeciwko I. S. o zapłatę kwoty 2460zł z ustawowymi odsetkami od 12 października 2012r. oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), nie posiadał wykształcenia prawniczego ani uprawnień do udzielania porad. Pozwana w styczniu 6 października 2011 roku podpisała z powodem umowę zlecenie, w której treści zawarty został zapis, że zlecenie dotyczy pisma w sprawie umorzenia opłat i pełnomocnika z urzędu do Z. oraz wniosku o uchylenie aktu notarialnego z uwagi na wspólności i brak prawa do darowizny, a nadto wniosek o dział spadku do sądu w Myszkowie wg postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku. Strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 1230 zł brutto. W umowie zawarto postanowienie, że w przypadku rezygnacji z usługi przez zleceniodawcę lub braku zapłaty całości wartości wskazanej w zleceniu ten zobowiązuje się do zapłaty podwójnej wartości brutto zlecenia tytułem odszkodowania dla zleceniodawcy w terminie do czternastu dni. Niewykonanie zlecenia przez zleceniobiorcę w wyniku jego zaniechania skutkowało zapłatą zleceniodawcy podwójnej wartości zlecenia. Powód 6 października 2011 roku sformułował pismo zatytułowane „pozew” adresowane do Sądu Rejonowego w Zabrze oraz pismo zatytułowane „wniosek” zaadresowane do Sądu Rejonowego w Myszkowie. Pozwana została wezwana do odbioru tego pisma i uiszczenia kwoty 1230 zł. Pozwana nie odebrała tych pism i nie zapłaciła żądanej kwoty.

Sąd Rejonowy wskazał, że łącząca strony dotyczyła przygotowania trzech pism procesowych, przy czym pozwana zakwestionowała, aby poleciła powodowi przygotowanie wniosku o umorzenie opłat oraz wniosku o uchylenie aktu notarialnego, zaś powód przedłożył tylko 2 przygotowane przez siebie pisma. Sąd przyjął, że powód nie wykazał, aby przedmiotem umowy było również sporządzenie pisma -wniosku o obniżenie opłat. Sąd uznał, iż zawarta umowa stanowi umowę o dzieło, której celem było przygotowanie przez powoda dwóch pism o określonym charakterze. Zgodnie z art. 354 § 1 k.c. powód winien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje, także w sposób odpowiadający zwyczajom. Powód prowadzi działalność gospodarczą, z którą się wiąże pojęcie wyższej aniżeli tylko należytej staranności przy jej wykonaniu zgodnie z art. 355 § 2 k.c.

Sąd Rejonowy uznał, iż żądanie powoda jest nieuzasadnione albowiem zobowiązanie nie zostało wykonane zgodnie z treścią łączącej strony umowy. Przygotowane pisma nie spełniają swojego celu społeczno-gospodarczego a także ustalonych zwyczajów. Pisma obarczone są brakami formalnymi, które gdyby zostały wniesione do sądu wymagałyby usunięcia pod rygorem zwrotu. Zostały przygotowane w sposób niestaranny, niezgodnie z zasadami sztuki sporządzania pism procesowych, w związku z tym nie należy się wynagrodzenie za podjęte czynności. Ponadto Sąd pierwszej instancji wskazał, że wykonywanie czynności związanych z udzielaniem porad prawnych jest reglamentowane przez ustawodawcę, a powód nie ma uprawnień do udzielania porad prawnych za wynagrodzeniem. Przygotowane pisma z uwagi na liczne braki świadczą o tym, iż powód prowadzi swą praktykę handlową w sposób sprzeczny z wymogami staranności. Zastrzeżenie odszkodowania w umowie z 6 października 2011 roku miało charakter kary umownej uregulowanej w art. 483 k.c., a która dotyczy wyłącznie zobowiązań niepieniężnych i nie może stanowić podstawy odpowiedzialności pozwanej w tej sprawie. Niedopuszczalne jest zastrzeżenie kar umownych w zakresie zobowiązań pieniężnych sensu stricte jak i zobowiązań pieniężnych w szerokim znaczeniu.

Powód w apelacji zarzucił naruszenie art. 627 § 1 k.c. w związku z art. 734 § k.c. polegające na przyjęciu, że umowa stron stanowi umowę o dzieło a nie umowę o świadczeniu usług, do której zastosowanie znajdują przepisy regulujące umowę zlecenia, naruszenie art. 354 i 355 k.c. polegające na przyjęciu, iż przepisy te stanowią samoistną przesłankę oddalenia roszczenia o zapłatę należnego powodowi wynagrodzenia, naruszenie art. 483 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęci, że pomiędzy stronami zastrzeżono karę umowną za niewykonanie przez pozwaną świadczenia pieniężnego podczas gdy odszkodowanie zastrzeżono na wypadek rezygnacji pozwanej ze zlecenia, naruszenie art. 217 § 2 w związku z art. 207 § 6,227 w związku z art. 299 k.p.c. przez pominięcie dowodu z przesłuchania strony, naruszenie art. 242 k.p.c. Powód wniósł o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa, przyznanie pełnomocnikowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu oraz odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w rozpatrywanej sprawie były prawidłowe i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Działania powoda na rzecz pozwanej sprowadzały się wyłącznie do sporządzenia dwóch pism pozwu i wniosku, które nie zawierają danych adresowych stron, ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy, a także we wniosku pozostawiono wolne miejsca na wpisanie składu spadku oraz osoby, której miałyby zostać przyznana własność. Należy podzielić ocenę Sądu pierwszej instancji, iż pisma są sporządzone niestarannie, nierzetelnie, niefachowo i gdyby zostały wniesione do sądu wymagałyby uzupełnienia licznych braków formalnych. Powód żądając za te czynności wynagrodzenia w kwocie 1230 zł, a w przypadku rezygnacji pozwanej kwoty 2460zł, wbrew zasadom uczciwości i rzetelności wykorzystał brak doświadczenia pozwanej i jej brak świadomości prawnej. Strony zawarły umowę o świadczenie usług, której przedmiotem było pisanie wyżej opisanych pism do Sądu, stąd też zaistniały między stronami spór rozstrzygnąć należało w oparciu o regulację art. 734 k.c., stosowanego poprzez art. 750 k.c., a z uwagi na szczególne okoliczności i charakter sprawy także w związku z art. 65 § 1 k.c. i art. 5 k.c. i przyjmując, iż pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty powodowi wynagrodzenia w jakiegokolwiek części albowiem to powód nie wykonał umowy, a przedstawione przez niego pisma nie nadają się do

zaakceptowania zarówno co do formy jak i ich treści. Żądane wynagrodzenie jest nieadekwatne zarówno co do nakładu pracy, kwalifikacji i jakości. Brak jest zatem jakiegokolwiek ekwiwalentności świadczeń.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Magdalena Balion - Hajduk